

NOWY DZIENNIK

WYDANIE WIECZORNE

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7.
Telefon Nr. 102-79. Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89.
Konto czekowe P.K.O. w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12-jej do 1-jej w południe.

10
CENNY

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rękopisów redakcja nie zwraca.
Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie.

KORZYSTNE ZMIANY w sprawozdaniu Komisji Królewskiej

Jerozolima w obrębie przyszłego państwa żydowskiego?

Specjalna służba informacyjna „Nowego Dzien.”

Londyn 25. 6. (C) Według informacji politycznego korespondenta wieczornego „Star” w ostatniej chwili przed podpisaniem raportu królewskiego dla Palestyny wprowadzone pewne korzystne dla żydów zmiany o dużym znaczeniu. Główne zmiany polegają na zwiększeniu obszaru, jaki miałby być przyznany przy podziale przyszłemu

państwu żydowskiemu, dzięki czemu Jerozolima będzie miała łączność terytorialną z tym państwem.

Korespondent wskazuje, że zmiana ta nastąpiła pod wpływem prezydenta Roosevelta, działającego na prośbę amerykańskich organizacji żydowskich. Podstawą do wystąpienia prezydenta Roosevelta było zapew-

nienie dane delegacji amerykańskiej na konferencji pokojowej w Paryżu w roku 1920, co do ustąpienia całego obszaru Palestyny dla emigracji żydowskiej, wskutek czego żydzi amerykańscy ponieśli wielkie ofiary finansowe dla rozwoju gospodarczego terytorium mandatowego. Ogłoszenie raportu oczekiwane jest w połowie lipca.

Ścisłe współdziałanie angielsko-francuskie wobec manewrów dyplomacji dyktatorskiej

Specjalna służba informacyjna „Nowego Dzien.”

Londyn 25. 6. (C) Pojedynawcze oświadczenie ministra Edena w izbie gmin wzmocniło nadzieje tutejszej opinii, że tajemnicze zajście z krążownikami niemieckim „Leipzig” zostało zamknięte i że następstwa tego incydentu wyczerpują obecną serię niespodzianek międzynarodowych. Minister Eden na podstawie informacji nadesłanych przez dowództwo floty angielskiej patrolującej ten odcinek wybrzeży zaprzeczył wiadomościom o wylądowaniu nowych oddziałów wojsk włoskich w Maladze, zaś co do ruchu jednostek floty niemieckiej na Morzu Śródziemnym oświadczył, że informacje admiralicji angielskiej nie potwierdzają wiadomości o koncentracji tej floty w kierunku wschodnim morza Śródziemnego. Równocześnie wiadomości z Berlina mówią, że rząd niemiecki uważa zajście z krążownikiem „Leipzig” za zamknięte. Pozostaje nie wyjaśniona kwestia czy wypadki ostatnich tygodni były po prostu objawem „polityki zawalidrogów” porzucających oś Berlin — Rzym, czy też były tylko jednym więcej „ki-

ksem dyplomatycznym” dyplomacji niemieckiej. Informacje zebrane z różnych źródeł zdają się przemawiać za drugą ewentualnością szczególnie wobec uporczywych pogłosek o nieporozumieniach wynikłych między Włochami a Niemcami. Pogłoski te znajdują częściowe potwierdzenie w postępowaniu ambasadora włoskiego hr. Grandi na posiedzeniach konsultacyjnych czterech mocarstw w Londynie które było uderzająco umiarkowane. Według tych pogłosek zajście z krążownikiem „Leipzig” zainscenizowane było przez Włochy na skutek uzyskanych informacji, że dla ułatwienia porozumienia z Anglią Niemcy zdecydowane są wycofać się z czynnej interwencji w wojnie domowej i odwołać w Hiszpanii swe oddziały wojskowe. Potwierdzeniem tych pogłosek była również rezygnacja Niemiec z zapowiadanej wspólnej demonstracji flot pod Walencją.

Z drugiej strony niewątpliwie silne wrażenie w Berlinie musiały wywołać energiczne demarche ambasadorów Anglii i Francji z ostrzeżeniem przed zbyt daleko idącą akcją Niemiec

przeciwko rządowi Walencji.

Według informacji z tutejszych kół amerykańskich, demarche także podjęte zostało również przez ambasadora amerykańskiego w Berlinie w formie ostrzeżenia przed podjęciem przez Niemcy jakiejś bardziej drastycznej akcji.

Dalszy rozwój sytuacji czy też wypadków nie da się przewidzieć, gdyż zależy nieomal całkowicie od nieobliczalnych impoderabliów dyktatorskich. Czynnikiem niezmiennym w tej sytuacji pozostaje ścisłe współdziałanie angielsko-francuskie, którego skuteczność wzrasta w miarę pogłębiania determinacji Anglii w zakresie pomocy w tragedii hiszpańskiej.

W nieznanym kierunku...

Lizbona 25. 6. PAT. Większość jednostek floty niemieckiej, a mianowicie pancernik „Admiral Scher”, krążownik „Nürnberg” i „Karlsruhe”, 3 kontrtorpedowce i okręt cysterna odplynęły w nieznanym kierunku. Również wyruszył na morze krążownik „Leipzig”.

DZIŚ PEŁNA TABELA CIĄNIENIA LOTERII KLASOWEJ

Prokurator przemawia

Jutro wyrok w procesie inż. Doboszyńskiego

KRAKÓW, 25 czerwca.

Wśród rekordowego zainteresowania rozpoczął się przedostatni dzień procesu Doboszyńskiego. Miejsca dla publiczności wypełniły się po brzegi, wszystko oczekiwało z zainteresowaniem wywodów oskarżyciela publicznego prok. dr. Szypuły.

Rozprawa rozpoczęła się kilkanaście minut po 9-tej. Przewodniczący udzielił głosu prokuratorowi dr. Szypule, który wygłosił przemówienie, podane poniżej w dosłownym tekście. Przemówienie wysłuchane zostało z dużą uwagą.

Jedynie oskarżony w niektórych momentach odwracał się do swych obrońców, czyniąc im różne uwagi na temat przemówienia. Doszło w końcu do tego, że prokurator przerwał przemówienie i prosił przewodniczącego, aby pouczył oskarżonego, iż nie wolno przeskadzać.

Prokurator dr. Szypuła rozpoczął swe przemówienie:

Proces Doboszyńskiego, to ostatni akt wyprawy myślenickiej. Przed rokiem poszło kilkudziesięciu ludzi pod wodzą swego przywódcy szlakiem zbłąkania i występku.

Powierzchniowa ocena mogłaby tej „wyprawie“ przypisać etykietę jakiegoś nieprzemysłanego, a może nawet niepoczytalnego kroku, jakiegoś donkiszoterii, — która wciągnąwszy w krąg działania żywioly uległe, podatne i podsunąwszy im narkotyki hasel antysemickich — sięć poczęła dywersję.

A jednak inne światło rzuciły dni przewodu sądowego.

Przyznanie Doboszyńskiego ujawniło jego akcję jako czyn, który wyrósł — zdaniem jego — z podłoża pobudek, omówionych tu przez oskarżonego długo i szeroko.

Naświetlając tło, starał się Doboszyński umotywić decyzję swego nielegalnego — jak sam stwierdza wystąpienia i konsekwentne jego przeprowadzenie od pierwszej aż do ostatniej chwili.

W tym zabarwieniu cała ta, świadomie przygotowana i precyzyjnie zorganizowana działalność, mająca na celu urzeczywistnienie pewnego z góry powziętego i w szczegółach obmyślanego planu, nadaje całej przez Doboszyńskiego zorganizowanej akcji charakter czynu, który winno się rozpatrzyć nie pod kątem jakiegoś nastawienia o politycznym, czy uczuciowym zabarwieniu — ale na podłożu bezstronnej i głębokiej oceny.

Rozważania oprzeć należy na dwu płaszczyznach — konfliktu z obowiązującą ustawą i szkody nie tyle materialnej, bo tę usunę na drugi plan, ile moralnej.

Z punktu widzenia litery prawa, czyn Doboszyńskiego koliduje z ustawą w sposób jaskrawy i niewątpliwy.

Pytania postawione panom sędziom konkretyzują stan faktyczny. Obejmują one kolejno wszystkie ogniwa łańcucha, którym splótł oskarżony swą rolę przywódcy z występłą działalnością kilkudziesięciu swych towarzyszy, uczestników wyprawy.

Odpowiada on osobno, bo wymaga tego przepis obowiązującego prawa z uwagi na cięższą odpowiedzialność. Towarzysze jego, to narzędzie, którym posłużono się przy wykonaniu planu — on, to inicjator i przywódca.

Odpowiada osobno, bo złączenie obu procesów spowodowałoby niepomierne trudności tak w toku przewodu, jak i w końcowym stadium, gdy sędziowie przysięgli mieliby do rozstrzygnięcia kilkaset pytań. A przepisy ustawy zmierzają do ominięcia tych trudności.

W tym miejscu prokurator omawia obszernie pytania, a zwłaszcza ustęp, dotyczący utworzonego przez Doboszyńskiego związku zbrojnego, pod względem faktycznym i prawnym.

Z kolei przystępujemy do oświetlenia drugiego problemu — problemu wyrządzonej szkody. Spójrzmy... Dwie ofiary śmierci, oto smutny bilans, który rzuca się w oczy krzywdą, jaką zrobiono życiu ludzkiemu i pytaniem „dlaczego...“

Bo ofiary z życia żądać można jedynie wyjątkowo,

w imię wielkich celów i zadań, jakie wskazuje idea świadomego i celowego poświęcenia w obronie dóbr najwyższych i najcenniejszych.

A tutaj? — zgasy dwa życia — w imię czego i poco?

Rzucmy dalsze pytanie... Czy toga ideologii, w którą udrapowano obraz przestępnych poczynań i podmalowanie tła refleksem szlachetnych dążeń, mających odegrać rolę sygnału alarmowego — może usprawiedliwić czyn, posiadający tak niewątpliwe znamiona przestępczości i godzący tak jaskrawo w porządek publiczny?

Czy takie wystąpienie nie uderza w jedną z najistotniejszych podstaw struktury państwowości, jaką jest idea ładu społecznego, czy nie narusza wiązań, dźwigających tę olbrzymią budowlę, czy nie wnosi pierwiastka niepokojącego zamętu — zwłaszcza dziś, w okresie cementowania niewzruszalnie trwałych podstaw ładu państwowego i społecznego? Czyż ewentualne naśladownictwo przez innych i gdzieindziej podobnych wystąpień nie wywołałoby wstrząsów poważnych i groźnych? Do kąd doszlibyśmy, gdyby Doboszyński znalazł naśladowców, gdyby zorganizowane bandy poczęły rozbierać posterunki, demolować domostwa, a następnie staczać z bronią w ręku regularne walki z policją? Czyż takie „demonstracje“ — wedle nomenklatury Doboszyńskiego — nie pograżyłyby kraju w odmęt bezładu i anarchii, przywodząc na pamięć odległe czasy samowolnych krwawych najeżdów i wypraw? Miałby może czyn Doboszyńskiego analogię w dziejach naszej przeszłości, ale nie zapominajmy o tym, że wówczas „staliśmy nie-rządem“.

Dziś nie pora na anarchię, dziś nie pora na bratobójcze walki, a kule zachować trzeba na obronę Rzeczypospolitej, gdy tego zajdzie potrzeba.

Dziś trzeba budować, a nie burzyć. Dalem oskarżonemu przykład Liskowa — tej żmudnej, prawdziwie twórczej pracy nad odbudową polskiej wsi — nie otrzymałem odpowiedzi; może to dla niego praca zbyt jednostajna, bez rozgłosu, cicha, pozbawiona efektów jaskrawych, błyskotliwych?

Nie dość było widocznie smutnej pamięci wypadków wiosennych 1936 r., czyż musiał odżyć na nowo świat kul?

„Sam jeden“ — mówi Doboszyński — wobec Boga i ludzi wziąłem na siebie odpowiedzialność za konieczną samoobronę, bo interes narodu tego wymagał i dlatego zdecydowałem się na czyn nielegalny“.

Zapytajmy jednak, czy oskarżony w egzaltowanym poczuciu swojej wyższości nie wziął na siebie zbyt samowolnie tej odpowiedzialności i czy nie zatracił świadomości, że sieje nie ziarno, ale wiatr, który może wywołać burzę, czy nie zdawał sobie sprawy, iż wystąpieniem swym bynajmniej nie pomaga nam na szerszej, zewnętrznej arenie, a wywołuje uśmiech zadowolenia u tych, którzy tylko czyhają na każdą próbę, na każdy odruch anarchii w Polsce, u łowców dusz z pod znaku sierpa i młota. Moskwa mogłaby złożyć podziękę za czyny Doboszyńskiego, który on uważa za reakcję przeciw rozwielenionym wpływom komunizmu.

Wszak uchwały kominternu wskazują na konieczność wyzyskania każdej wewnętrznej zamieszki, a nowe źródło anarchii, które stworzył oskarżony, to woda na czerwony młyn.

Czy w końcu nie uświadomił sobie, iż wystąpieniem swym wyrządza szkodę samej nawet idei narodowej? Nikt z poważniejszych działaczy Stronnictwa, którzy stanęli tu przed nami, nie aprobował tej formy wystąpienia Doboszyńskiego. „Bylibyśmy mu odradzili“ — mówią najbliżsi jego przyjaciele partyjni, bo zdają sobie dobrze sprawę ze szkodliwości tego rodzaju nieobliczalnych kroków, bo wiedzą, iż dla krzewienia idei, dla pozyskania zwolenników nie używa się zbrojnych marszów, burzących ład państwowy.

Długo mówił oskarżony o pobudkach swego wystąpienia.

Tłumaczenie jego, nie pozbawione cech egzaltowanego patosu, grzeszyło niejednokrotnie nieścisłością, wynikającą zapewne z błędnych lub niedokładnych informacji.

Między innymi wspominał tu Doboszyński o zbyt

stabej reakcji na rozszerzające się wpływy komunizmu. Mam wrażenie, że panom, którzy zasiadacie często w charakterze sędziów przysięgłych, nie potrzebuje wyjaśniać tej sprawy. Procesy komunistyczne, od których roi się każdorazowa kadencja, są chyba aż nadto wymownym dowodem tępienia najłżejszych nawet odruchów wywrotowej destrukcji. Nie w ostatnich czasach, ale od kilku lat zapadają surowe wyroki, obejmujące nie tylko małych — jak tu mówiono — i szarych działaczy, ale i głównych przywódców. Podburzający mówcy, organizatorzy strajków okupacyjnych, propagatorzy jednolitego frontu wyszli z tej sali z wyrokami skazującymi ich na kilkuletnie więzienie.

A panu Doboszyńskiemu zdaje się, że dopiero wyprawa myślenicka spowodowała represję i żywą reakcję na działanie wpływów komunistycznych.

Czy to nie — nazwijmy rzecz po imieniu — megalomania, która mogła być być nieszkodliwa, gdyby nie była tak bardzo szkodliwą.

A przetrzemy się teraz na biegun przeciwny i zapytajmy, czy wyprawa Doboszyńskiego nie wywołała natychmiastowych ujemnych następstw?

Przytoczę fakty z małego jedynie odcinka, przytoczę znane powszechnie wypadki w Wierchosławicach, gdzie dnia 13 sierpnia 1936 r., a więc w tak krótki czas po marszu na Myślenice, urządzono masowy napad na posterunek, który podpalono, a policjantów ciężko poraniono? Przytoczę masowy napad na posterunek w Niegowici dnia 23 września 1936 roku.

Oto błogosławione skutki wyprawy myślenickiej, oto posiew czynu Doboszyńskiego!

Zło łatwo i szybko zapuszcza korzenie.

Wracam jednak do pobudek czynu oskarżonego, które szeroko tutaj omawiał. Przesunął się przed nami szereg świadków. Niektórzy z nich w dziwnym stanęli świetle. Przypomnę choćby teatralne wystąpienie Zajączka, który miał odwagę publicznego szkalowania starosty, ale nie miał odwagi wziąć na siebie odpowiedzialności za swoje słowa. Gdy przyparłem go do muru, gdy zażądałem od niego już nie tej etyki, o której tyle mówił — o prawdomówności, cofnął się tchórzliwie.

Tak przejawia się fakta!

Tak tworzy się nastroje!

Na drobnym tym przykładzie widzimy, jak wielkiej ostrożności wymaga ocena zeznań świadków, jak łatwo pomieszać ziarno z plewami.

Zapytam jednak panów: Czy wszystko to, o czym mówił nam oskarżony, o czym mówili świadkowie, choćby to nawet prawdą było i rzeczywistością — a mielibyśmy żywy przykład, jak wielkiej ostrożności potrzeba — czy wszystko to może usprawiedliwić wystąpienie Doboszyńskiego?

Pójdę dalej i zapytam, czy są takie przewinienia, które mogłyby usprawiedliwić ten samosąd nad władzami administracyjnymi?

Czy próby anarchii, bo tak jedynie wyprawę oskarżonego określić można, mają być właściwą formą reakcji, czy demonstracji? Czy ta droga wieść ma do celu...? droga usłana trupami, zroszona krwią, droga walki orężnej z polską policją? Droga, na której staje upiór warcholstwa?...

Odpowiedź niech da litera pogwałconego prawa, podeptana idea ładu państwowego i społecznego i wasze długoletnie doświadczenie, pozwalające na głębokie ujęcie przejawów życia społecznego.

Zbliżam się do kresu.

Przywiódłszy panom na pamięć dzieje wyprawy, która niczego nie zbudowała, a w bezcelowości swej tak wielką przyniosła szkodę oddając w wasze ręce los przywódcy i inicjatora.

Pomnijcie, iż jesteście dzisiaj wcieleniem idei sprawiedliwości, którą państwo i społeczeństwo zawsze rządzić się winny, ważąc dwie szale — winy i słusznej za nią odpłaty.

Towarzysze Doboszyńskiego, którzy byli z nim w Myślenicach, a potem na polach Poręby i Zubrzyca, zostali skazani za udział w związku zbrojnym. Pozostaje on jeden, inicjator, sprężyna, twórca tego związku i kierownik wszelkich etapów dalszej jego działalności, — on, który porwał swych towarzyszy mocą augustywnego wpływu, a na dro-

gach występku był ich bojowym i duchowym przywódcą, on, który dźwiga na swych ramionach nie równie większą odpowiedzialność, niż ci prości ludzie, co byli jego powolnym narzędziem, których zaufania nadużyto, a którzy szli niejednokrotnie nawet pod przymusem i groźbą kul.

Pozostaje moment uznania jego winy.

Tu nie powinny się chyba budzić żadne wątpliwości.

Litość?... Tej inż. Adam Doboszyński od was żądał nie będzie.

Bo cóż mogłoby przeważać szalę?

Jakaś mglista i niejasna wątpliwość co do pewnych odchyłeń od normy? — nie do pomyślenia i przyjęcia — mamy za sobą przewód sądowy i skoordynowane, logicznie zbudowane tłumaczenie się Doboszyńskiego, który bierze pełnię odpowiedzialności za czyn, popełniony świadomie i celowo.

A może znalazłby się głowy, któreby chciały usprawiedliwić jego wystąpienie ideową pobudką i orzec, że droga, którą poszedł, była dobrą, słuszną i właściwą...?

Ale wówczas, panowie sędziowie — wówczas — z tej trybuny sprawiedliwości i głosu sumienia społecznego, z tej wyżyny, na którą wyniosła was wola ludu — dalibyście APROBATĘ ANARCHII, wszelkich jej odruchów i prób, carte blanche do rozbrajania posterunków, rabowania broni i strzelania do policji, rozgrzeszylibyście wszystkich, tych, co wpatrzeni w fantom ideologii, idą drogą zbrodni i pociągają za sobą innych, od których żądają ofiary życia i krwi.

A zatem?... zatem pozostaje ta jedyna, najgłębsza, najistotniejsza idea czystej sprawiedliwości, która swą odwieczną, w duszę człowieka wpojoną mocą przemawia do nas głosem sumienia, która karze wszelkie zło, a ramieniem swym ogarnia nie tylko prostych ludzi od pluga i brony, ale i tych, których kultura i wiedza wydzwignęły na wyższy szczebel socjalnej hierarchii, zwłaszcza wówczas, gdy wzięli w swe ręce odpowiedzialność za losy szarego człowieka.

Wy panowie sędziowie stoicie według brzmienia konstytucji na straży ładu prawnego w Państwie i kształtujecie poczucie prawne społeczeństwa

Bacząc by poczuciu sprawiedliwości tych ludzi, których dotknął wyrok skazujący, nie stała się krzywda, by nie uniknął odpowiedzialności człowiek, który innym otworzył bramy do więzienia.

A tego niewątpliwie nie chciałby i nie zniósłby sam Doboszyński.

Kończę.

W procesie towarzyszy wskazał jeden z obrońców na oskarżonych i zamknął swe przemówienie słowami „Jeszcze Polska nie zginęła, póki my żyjemy“.

Zdaje mi się, że monopol patriotyzmu ma nie tylko Stronnictwo Narodowe, że Polskę budowaliśmy wszyscy, budujemy i budować będziemy, nie warcholstwem, nie czynami Doboszyńskiego, ale wyjątkowym, twórczym wysiłkiem zespolonych sił.

Po przemówieniu prokuratora zabrał głos zastępca Prokuratury Generalnej radca dr. Dziama, który wniósł o uznanie powództwa. Między innymi domagał się radca dr. Dziama zasądzenia oskarżonego na zwrot kosztów pościgu, w wysokości 9.775 zł.

Po przemówieniu dr. Dziama przewodniczący zarządził przerwę, po której zabrali głos obrońcy.

Ciekawy spór o falsyfikat 5-cio dolarowy

Przemysł, 24, 6 (Seg) Na skutek doniesienia tut. Oddziału Banku Polskiego, wdrożyła prokuratura S. O. w Przemysłu dochodzenia karne przeciwko właścicielowi kantoru wymiany p. W., jego synowi i urzędnikowi o puszczenie w obieg fałszywego banknotu 5-ciodolarowego. Sprawa ta znajduje się obecnie w toku śledztwa.

Obecnie wytoczył p. W. pozew cywilny przeciwko tut. kupcowi z branży obuwniczej p. E., twierdząc, że zakwestionowany banknot wymienił w kantorze p. E. Ten ostatni wypiera się stanowczo tego zarzutu i broni się tym, że wymienił na prośbę pewnej klientki banknot 5-dolarowy nowego formatu małego, podczas gdy falsyfikat jest dawnego typu i pochodzi z przerobienia cyfry na banknot 1-dolarowy.

Ponadto podkreśla pozwany kupiec, iż jest rzeczą nieprawdopodobną, by właściciel dużego kantoru wymiany nie spostrzegł się natychmiast na tak jaskrawym fałszerstwie.

Sędzia, prowadzący proces cywilny postanowił zawiesić postępowanie na czas, aż do ukończenia procesu karnego.

Wiec protestacyjny w Warszawie

Delegacja wiecu u Prezydenta Rzplitej

Warszawa, 25. 6. PAT. Wczoraj o godz. 19 w sali Resursy obywatelskiej odbył się protestacyjny wiec, zwołany z inicjatywy Związku Legionistów i P. O. W., na który przybyli przedstawiciele Federacji P. Z. O. O., Unii Polskich Związków Obrońców Ojczyzny, Związku Strzeleckiego, Związku Rezerwistów, Stowarzyszenia b. Strzelczyń, Stowarzyszenia b. Drużyniaczek, Związku Peowiaczek, Związku b. Kurierów i brygady, Ligi Kobiet, Stowarzyszenia b. Instruktoerek S. P. i O., Koła Polek, Rodziny Wojskowej, Polskiego Białego Krzyża, Związku Sióstr Czerwonego Krzyża, Głównej Kwatery Harcererek, Organizacji Przystosowania Wojskowego, Kobiet do obrony kraju, Związku Pra-cy Obywatelskiej Kobiet, Samopomocy Społecznej Kobiet, Zarzewia, Filarecji i wielu innych stowarzyszeń i organizacji społecznych, które samorzutnie przybyły na zebranie celem zmanifestowania przeciw niesłychanemu czynowi, jakiego dopuścił się ks. metropolita krakowski Sapieha. Wielka sala Resursy obywatelskiej nie mogła pomieścić przybyłych. Zebrani wypełnili klatkę schodową, korytarze, szatnie, sąsiednie pokoje i tłumnie zgromadzili się przed gmachem.

Wśród zebranych byli obecni: prezes Związku P. O. W. min. Kościalkowski, szereg posłów i senatorów, wiceminister Piestrzyński, b. min. Stamirowski, prezes stołecznej Federacji P. Z. O. O. wiceprezydent m. st. Warszawy Olpiński, wiceprezydenci m. st. Warszawy Pohoski i Kulski, córka marszałka p. Wanda Piłsudska oraz wiele innych wybitnych osobistości.

Zebranie zagal imieniem Związku Legionistów wiceprezes Zarządu Okręgu Bugajski, poczem zebrani powołali przez akklamację na przewodniczącego zebrania prezesa Federacji PZO gen. Góreckiego, który, obejmując przewodnictwo, oświadczył m. in.:

„Obywatele, gdy wczoraj przyszła wiadomość, że premier gen. Sławoj-Skladkowski poszedł do Pana Prezydenta R. P. z prośbą o dymisję, gdyż obywatel nie posłuchał Głowy Państwa, wierzyć się temu nie chciało, tym bardziej, że uczynił to dostojnik kościoła. Zaszło coś nieprawdopodobnego. Uczucia żołnierskie, uczucia obywateli kraju zostały obrażone. Stał się niesłychany fakt. Oto wczoraj ludzie wynajęci wynieśli trumnę Marszałka Piłsudskiego z katedry. Chodzi o to, by wytworzyć taką sytuację w Polsce, aby podobnie potworny fakt na przyszłość nigdy się nie mógł powtórzyć“.

W dalszym ciągu gen. Górecki odczytał tekst rezolucji, uchwalony przez prezydium Zarządu Głównego Federacji PZO, poczem wezwał zebranych, aby w piątek o godzinie 19-tej wzięli udział w wielkiej manifestacji na placu Marszałka, skąd pochodem przejdą do Belwederu, by go zasypać kwiatami na znak hołdu i czci dla Komendanta.

Przemówienie gen. Góreckiego było wielokrotnie przerywane żywiołowymi okrzy-

kami i wyrazami potępienia pod adresem metropolity krakowskiego ze strony zgromadzonych.

Po kilku przemówieniach zebranie zakończyło się odśpiewaniem hymnu państwowego i Pierwszej Brygady, poczem udano się pochodem na dziedziniec zamkowy. Delegacja w osobach prezesa gen. Góreckiego oraz pp. Piestrzyńskiego i Stamirowskiego udała się do Prezydenta R. P.

Pan Prezydent ukazał się na balkonie, powitany żywiołowymi okrzykami zebranych „niech żyje“ i odśpiewaniem hymnu narodowego.

W skupieniu i głębokiej ciszy zbliżył się do Pana Prezydenta R. P. gen. Górecki, oświadczaając: „Przyszliśmy, Panie Prezydencie, zameldować posłusznie o swym oburzeniu i głębokim bólu z powodu tego, co się stało“.

Następnie zebrani udali się pochodem ulicami miasta, przeszli przez dziedziniec Prezydium Rady Ministrów, śpiewając hymn narodowy, Pierwszą Brygadę i pieśni legionowe, poczem wśród głębokiej ciszy mocnym żołnierskim krokiem przedelfilowali przed generalnym inspektoratem, udając się na dziedziniec belwederski. Na dziedzińcu zebrani w głębokiej ciszy oddali hołd cieniem Marszałka, poczem pochód w spokoju rozwiązał się.

W czasie przemarszu ulicami miasta z pochodu padały okrzyki oburzenia i potępienia pod adresem metropolity Sapiehy, podchwytywane żywiołowo przez publiczność, która głośno wyrażała swą solidarność z manifestacją.

Mnóstwo rezolucji

Warszawa, 25. 6. Do redakcji centralnej P.A. T. oraz do oddziałów prowincjonalnych P.A.T. napłynęło w ciągu wczorajszego popołudnia i wieczora mnóstwo rezolucji, oświadczeń i deklaracji, potępiających w najostrzejszych słowach wystąpienie ks. metropolity Sapiehy i wyrażających solidarność ze stanowiskiem, zajętym w tej sprawie przez rząd. Rezolucje te często bardzo obszerne i gorące w treści uchwały organizacje, które biuletyn P. A. T. wylicza na dwóch pełnych stronach maszynopisu. Zwra-ca uwagę brak O. Z. N. wśród organizacji, biorących udział w akcji protestacyjnej.

Ostry a tykuł

„Gazety Polskiej“

Warszawa 25. 6. (A) Duże wrażenie wywołał w kołach politycznych artykuł zatytułowany „Gniew serc“, który ukazał się na naczelnym miejscu w dzisiejszym wydaniu warszawskim półoficjalnej „Gazety Polskiej“. Artykuł utrzymany jest w tonie niezwykle ostrym i zawiera szereg bardzo drastycznych określeń.

Młoda Żydówka zamordowana pod Częstochową

Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 25. 6. (A) W nocy ze środy na czwartek została na przedmieściu Częstochowy, Rakowie zastrzelona przez młodzieńca chrześcijańskiego 18-letnia Regina Wybur-ska. Dzisiejsze dzienniki wieczorowe endec-kie podając tę wiadomość dodają, że morderstwo zostało najprawdopodobniej dokonane na tle romantycznym.

Nie bacząc na to, że już w przyszły czwartek rozpoczyna się proces Pędraka, dotychczas żaden częstochowski adwokat nie podjął się jego obrony. W związku z tym zwrócono się do adwokata Honigwila w Warszawie, aby podjął się obrony Pędraka. Adwokat Honigwil, jak wiadomo, bronił Chaskielewicza.

Prasa w negliżu Humor dziennikarski

Pewne czasopismo angielskie zamieściło kiedyś następującą litanię skarg:

Jeżeli dajemy dowcipy, uważa się nas za płytkich i mdłych, jeżeli nie dajemy dowcipów, jesteśmy nudni.

Jeżeli opracowujemy tematy oryginalne w artykułach, ściągamy na siebie zarzut monotoności. Jeżeli zaś czerpiemy tematy i artykuły z innych pism — nie jesteśmy oryginalni.

Jeżeli dajemy artykuł i wskazówki techniczne, nasze pismo jest zbyt suche. Jeżeli tego nie dajemy, brak nam inwencji i inicjatywy.

Jeżeli umieszczamy ilustracje, za mało jest do czytania. Jeżeli nie zamieszczamy ilustracji, wówczas gazeta jest bezbarwna.

Znajdą się prawdopodobnie i tacy, którzy będą utrzymywali, że te utyskiwania przedrukowaliśmy z innego pisma. Tak też jest w istocie.

* * *

Do redakcji pewnej gazety amerykańskiej przychodzi jakiś dżentelmen i oświadcza, co następuje:

— Chciałbym panów zawiadomić o przykrym wypadku, jaki wydarzył się wczoraj w moim mieszkaniu. Siedziałem właśnie z żoną przy kolacji, gdy w pewnej chwili wybuchła między nami sprzeczka. Niebawem doszło do rękoczynów. Będąc bardzo zdenerwowany i nie zdając sobie sprawy z tego, co czynię, wbiłem jej w pierś nóż kuchenny, kładąc ją trupem na miejscu. Potem pod wpływem przerażenia pokrajałem zwłoki na kawałki i spaliłem w piecu.

Ponieważ wiem, że nasza prasa lubuje się w rozdmuchiowaniu i wyolbrzymianiu każdej najbłahszej rzeczy, przyszedłem, by osobiście zakomunikować panom, jak się ta sprawa naprawdę przedstawia.

* * *

Pewien dziennikarz umarł. Po śmierci chciał dostać się do raju. Nie wpuszczono go.

Dziennikarz udał się wówczas do piekła. Ale i tam, kiedy dowiedziano się kim jest, zabroniono mu wstępu.

Dziennikarz błąkał się przez jakiś czas po mlecznej drodze, wreszcie osiadł na jakiejś samotnej planecie, gdzie założył dziennik.

Po tygodniu miał... wolny wstęp zarówno do piekła jak i do raju.

Dziennikarz ma dwoje oczu i dwoje uszu, by dwa razy tyle widzieć i dwa razy tyle słyszeć niż się dzieje w istocie.

Życzenie dla nowopowstałego pisma: ad multos annos!

* * *

Pewien wydawca amerykańskiego pisma, skierował pod adresem swoich czytelników i abonentów następujące upomnienie:

— Człowiek może używać przez oszczędności kurczaki na karku jako spinki do kołnierzyka, może usadzić się na buforach wagonu kolejowego i jechać na gapę, póki konduktor go nie zauważy, może zatrzymywać na noc mechanizm zegarka, żeby jak najmniej się zużywał, może pisać „i“ bez kropki, żeby zaoszczędzić atramentu, może nasadzić kartofle na grobie żony, żeby wyciągnąć jakąś korzyść z tego kawałka gruntu — zawsze jeszcze będzie dżentelmenem w porównaniu z tym, który przyjmuje numery okazowe jakiegoś pisma, a potem, gdy nadchodzi rachunek, odsyła je z powrotem.

* * *

Roda Roda, znany humorysta austriacki, opowiada:

Na kilka lat przed wojną mój przyjaciel Köllerman zaczął wydawać austriackie czasopismo morskie, ale już po kilku miesiącach — poetycznie się wyrażając — osiadł z nim na mieliźnie.

W roku 1913 przypadkowo spotkałem go w Karlsbadzie. Był razem z żoną. Wyglądał świetnie, elegancko był ubrany, a żona jego miała na sobie ostatni model paryski.

— Jak ci się powodzi? — przywitałem się z nim.

— Dziękuję... wcale nieźle — odpowiedział — wyobraź sobie czerpię dochody z mego czasopisma.

— Jakto? zdziwiłem się — przecież przestało wychodzić?

— Właśnie dlatego. Mam jeszcze nadal swój stały zespół prenumeratorów: piętnastu arcyksiążąt po pięć egzemplarzy, kasyno morskie w Polo — dziesięć egzemplarzy, arcybiskup Wiednia — dwa

Koniec kariery belgijskiego „führera”

Rozłam wśród reksistów -- Najbliżsi współpracownicy opuszczają Degrelle'a

Bruksela, w czerwcu.

Z dnia na dzień rozchodzą się tu coraz szerzej wiadomości o rozłamie wśród reksistów, który podważył autorytet Degrelle'a i wywiódł na światło dzienne zakulisowe stosunki tej partii. Przed kilkoma dniami gruchnęła wiadomość o podaniu się do dymisji Huberta d'Ydewalla, redaktora naczelnego organu reksistów „Pays Reel” i członka rady politycznej Rex'a. Faktowi temu towarzyszył list otwarty, gdzie na uwagę zasługują następujące zdania:

„Ruch reksistów pozostaje dziś pod wpływem pewnych podejrzanych osobistości, nie dających żadnej gwarancji zarówno pod względem moralnym, jak i politycznym; tajemnicza ich działalność jest daleka od ideału, dzięki której tóremu Rex pozyskał sobie tylu pełnych entuzjazmu i bezinteresownych zwolenników. Chcę przypisać tym ludziom i tym, którzy ich tolerują całkowitą odpowiedzialność za zbrodnicze, ale oplacające się im oszustwo; ponoszą oni winę względem tych ludzi, którzy jeszcze ciągle obdarzają Rex'a zaufaniem”.

Na wiadomość o dymisji d'Ydewalla, Degrelle, który wówczas bawił w Paryżu, odpowiedział listem zamieszczonym w „Pays Reel”, nie odparł jednak stawianych mu poważnych zarzutów. Natomiast wystąpił on gwałtowniej na zebraniu reksistów, obchodzących 31 rocznicę jego urodzin. Uczyniwszy aluzję do ustępującego redaktora, szef reksistów rzekł: „Ci, którzy zawsze wyciągali rękę po pieniądze, pomyśleli, w chwili, gdy się odwróciłem, o zadaniu mi ciosu sztyltem w plecy”. Po czym solenizant zarzucił sobie samemu nadmiar szlachetności serca i delikatności charakteru, gdy wynosił na raczelne stanowiska tych, którzy dziś odpłacili mu się niewdzięcznością i zdradą. W tym miejscu nastąpiło porównanie z Napoleonem: podobnie, jak cesarz francuski, wyniósłszy na trony europejskie i obdarzywszy tytułami swych krewnych, spotkał się ze zdradą, na podobną niewdzięczność może liczyć i Rex. „Piję za zdrowie pierwszej kobiety, która cierpiała dla Rex'a 31 lat temu; piję za zdrowie mojej

matki” — zakończył patetycznie swą mowę.

Nie poprzestawszy na tym, Degrelle umieścił znowu w swoim piśmie artykuł, oczerniający swych współpracowników. Czytamy między innymi: „Nie jestem związany z nikim. Jutro mogę się pozbyć, podobnie jak starego kapelusza, lub dziurawych butów, kogokolwiek z mego otoczenia”.

Jest rzeczą zrozumiałą, że te butne zdania nie złagodziły ostrego konfliktu, jaki się wyłania między Degrellem a jego posłami w parlamencie. Liczni deputowani nadesłali już podobno listy protestacyjne, domagając się jasnego oświetlenia zarzutów, wysuniętych przez d'Ydewalla; śladem tego ostatniego poszedł także Pierre Daye, jeden z głównych filarów reksizmu, zrzekając się funkcji przewodniczącego grupy reksistów w parlamencie.

Tak się sprawa przedstawiała, gdy oto ukazuje się drugi list otwarty byłego redaktora, który bardziej, niż poprzedni odświeża rozbieżność między stroną ideową a praktyczną partii Degrelle'a. Jak wynika z owego listu, Rex, którego hasłem jest: „czysty i potężny Rex zwycięży”, przyjmował jako członków ludzi, których strona moralna życia prywatnego pozostawiała wiele do życzenia. Niektórzy posłowie, nie chcąc ponosić odpowiedzialności za czyny i słowa wyżej wymienionych, domagali się utworzenia rady politycznej, lecz, gdy rada ta powstała, bardzo często nader ważne decyzje zapadały poza jej obrębem. Ten obraz moralny dopełnia jeszcze autor listu przedstawieniem problemu finansowego. Zdaniem jego, dopóki środki finansowe Rex'a były skromne, dopóty źródło ich i użytek mogły uchodzić za normalne. Ale z chwilą, gdy rozmiary ich niebywale wzrosły, autor podaje w wątpliwość uczciwość źródła.

Lecz jedną z głównych przyczyn wystąpienia reksistów przeciwko ich szefowi jest niewątpliwie konflikt Degrelle'a z kościołem. Punktem wyjścia tego konfliktu była potępijąca Degrelle'a deklaracja arcybiskupa z Malines, ogłoszona na dwa dni przed wyborami uzupełniającymi. Po ogłoszeniu jej wielu znakomitszych reksistów domagało się natychmiastowego wycofania kandydatury Degrelle'a. Ten jednak kandydatury swej nie cofnął, lecz obiecał podjęcie natychmiastowych rokowań z episkopatem. Gdy następnie, po upływie pewnego czasu zwracano się doń z zapytaniem, jak się sprawa przedstawia, Degrelle informował jakoby rokowania były już na najlepszej drodze; w rzeczywistości jednak okazało się, że żadne takie układy nie miały miejsca. Takie postępowanie oburzało tych z pośród reksistów, którzy jako gorliwi katolicy, pragnęli zgody z kościołem, i pociągnęło za sobą w pierwszym rzędzie wystąpienie naczelnego redaktora z „Pays Reel”.

I oto „führer” belgijski traci na popularności. Jego najbliżsi poczynają opuszczać go. Zachowują oni jeszcze swe mandaty, jako przedstawiciele reksizmu, ale walczą z wpływami „degrellizmu”.

H. K.

egzemplarze, kilku książek, hrabiów, generałów. Nikt z nich dotychczas nie zauważył, że pismo już nie wychodzi. Ogółem 120 prenumeratorów po 24 guldeny — a przy tym żadnych absolutnie wydatków! Mam zapewnione dostatnie utrzymanie aż do końca życia.

* * *

Pewna gazeta amerykańska stale ukazująca się w ogromnej objętości, w ten sposób reklamowała swoje wydawnictwo:

— Jeżeli założycie dziennik „Sunday Dispatch” na cztery części, to możecie użyć go jako poduszki, podkładając sobie pod głowę.

Jeżeli rozwiniecie naszą gazetę, możecie się nią przykryć.

D l a t e g o nie zwlekajcie i zaprenumeruj-

cie jeszcze dziś nasz dziennik „Sunday Dispatch”.

* * *

Niedyskretne pytanie:

— Czy pan redaktor poluje na k a c z k i ?

* * *

Profesor wyklada na uniwersytecie amerykańskim:

— Dziennikarstwo proszę panów jest zawodem, który wymaga głębokiej i umiejętnej oceny wydarzeń. Z powodzi faktów trzeba zawsze wyłuskać to co najważniejsze. W dzienniku należy poświęcać więcej miejsca tylko wydarzeniom interesującym.

Naprzykład: pies ugryzł człowieka — trzy wiersze tekstu; człowiek pogryzł psa — cała kolumna tekstu!

Henri Curon

Subtelna kobieta

Mój drogi przyjacielu!

Powinieneś mi wierzyć, że napisanie tego listu przychodzi mi z wielkim trudem. Wiesz przecie, jak jestem dobra, za dobra! Stąd moje wątpliwości. Nie chciałabym sprawić ci bólu i być dla ciebie zbyt surową. Musi się jednak, mój drogi, dać świadectwo prawdzie! Postąpiłeś ze mną źle! Tak, tak, nie mów, że tak nie jest.

Kiedy cię przed 3 laty poznałam, przypominasz sobie przecie jeszcze ten piękny, niebieski kapelusz, w którym było mi tak do twarzy... byłeś wówczas bardzo bogaty i patrzyłam na Ciebie, jak na bóstwo, a przypominasz sobie zapewne, że dałam Ci odrazu poznać, jak bardzo mi się podobasz.

Wiem, że mam wiele zalet. Miałam wówczas nadzieję, że znajdę w Tobie statecznego, poważnego, przezornego i oszczędnego przyjaciela, który potrafi mi zapewnić wygodny byt. Jeśli dzisiaj jestem nawet oględna w słowach (wiesz przecie, jaka jestem dobra, za dobra. Może Ci już o tym wspomniałam na początku listu, nie mam jednak czasu czytać list od początku), powtarzam więc, jeśli nawet będę oględna i wyrozumiała, to muszę jednak stwierdzić, że jesteś zupełnie goły, bez pieniędzy, krótko mówiąc, zrujnowany.

Jest dlatego samo przez się zrozumiałe, że niestety wszystko musi się zmienić.

Kobieta taka jak ja, subtelna i rozpieszczona, nie mogłaby, możesz mi wierzyć, bawić się w takie oszczędności, o jakich wczoraj z płaczem mówiłeś, co zresztą dowiodło mi, jak słaby jest Twój charakter.

Płaczący mężczyźni działają mi na nerwy. Trudno, już taka jestem! Cóżby nam, kobietom pozostało, gdybyście wy, mężczyźni wybuchali płaczem, który jest naszą najbardziej skuteczną bronią.

Jesteś zrujnowany, to jasne... och, nie chciałabym ci naturalnie robić żadnych wymówek.

Mimo to muszę zestawić kilka drobnych faktów, mam do tego prawo, a nawet jest to moim obowiązkiem!

Dlaczego roztrwonileś w czasie ostatnich trzech lat 400.000 franków, które posiadałeś w chwili, kiedy cię poznałam w moim niewielkim kapeluszu, w którym było mi tak do twarzy?

Czy to było konieczne, żebyś tyle wydał? Tak, sądzę, że Ty z pewnością zechcesz dowodzić, iż ja jestem temu winną, że to ja prosiłam o piękny sznur pereł, o mój płaszcz, czy moje futro z nurek i jeszcze o wiele innych rzeczy. Ale, mój drogi przyjacielu, czyż nie mogłeś okazać trochę energii i odmówić kupienia mi tych rzeczy?

No, na tym przykładzie widzisz wyraźnie, że ty nie jesteś mężczyzną.

Mężczyzna, prawdziwy mężczyzna, potrafi w każdej sytuacji oprzeć się kaprysom kobiety.

Widzisz teraz, nieszczęśliwczeco, do czegośmy doszli przez Twoją słabość.

Przy tym jest Twoją w zupełności winą, że ja do tego stopnia zasmakowałam w luksusie, że teraz nie potrafię z niego zrezygnować. Ty ponosisz za to wyłączną odpowiedzialność, i to odpowiedzialność bardzo, bardzo ciężką.

Zrozumiesz chyba, że ja właściwie jestem Twoją ofiarą. Mam nadzieję, że nie wyprzesz się swojej ogromnej winy.

Poza tym jeszcze co innego! Dlaczego zeszedł zimy każdego dnia, kiedy Cię tylko poprosiłam, brałeś mnie z sobą do Vincennes na wyścig? Ja szybko znalazłam wielkie upodobanie w wyścigach, opanował mnie demon hazardu i później już ciągle musiałam grać.

Jeśli przegrałam część Twojego majątku. Ty jesteś temu winien! Tylko sobie musisz przypisać winę i powinieneś sobie także uzmysłowić, jak wielka w tym względzie jest Twoja odpowiedzialność. Ilekroć koń, na którego postawię, przyjdzie ostatni, zawsze Ty będziesz winien, że ja przegrałam.

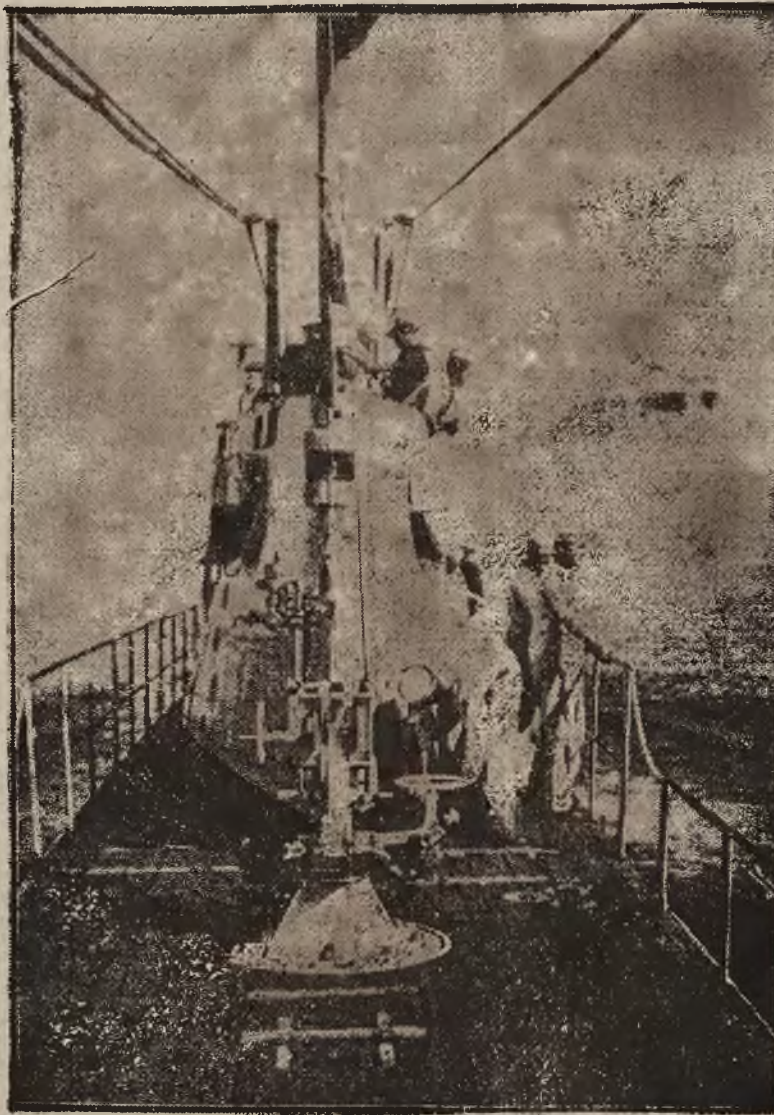
To jednak nie jest jeszcze wszystko. Są rzeczy o wiele bardziej ważne.

Dlaczego przedstawiłeś mi Twego przyjaciela, Henryka?

Chciałam Ci pozostać wierna; żeby mnie za to wynagrodzić, przedstawiłeś mi tego młodego, przyzwoitego mężczyznę... nie, jeszcze gorzej. Ty sam opowiadałeś mi cuda o jego olbrzymich zaletach i jeszcze większym majątku. Muszę Ci powiedzieć, że, jeśli zdradziłam Cię z Henrykiem (lepiej będzie, jeśli będziesz powiadomiony o tym fakcie),

Na tydzień Morza

Polska flota wojenna

Wieżyczka łodzi podwodnej.

Z codziennej rubryki sowieckiej

Moskwa 25. 6. W leningradzkiej organizacji Ossoawichimu, jak donosi dziennik „Na Straży”, działała najbardziej złośliwa szajka wrogów ludu, na czele z przewodniczącym rady obwodowej Awerbuchem, który został aresztowany. Aresztowano również kierowników Ossoawichimu w Pskowie Żyłkowa, w Kingisiepie Łarionowa, oraz w Słucku Markiewiczza. W organizacji Ossoawichimu w obwodzie leningradzkim panuje taki chaos, że nie wiadomo nawet, ilu członków organizacja ta posiada. Na papierze liczy ona 95.000. Sprawy finansowe również znajdują się w nieporządku. Fundusze państwowe były rozkradane przez poszczególne członków obwodowej rady Ossoawichimu. Rzecz jest tym smutniejsza, pisze dziennik, że po zdemaskowaniu wro-

gów ludu, sytuacja nie poprawiła się. Dziennik przypuszcza, że nie wszyscy wrogowie zostali zdemaskowani.

Drugi sekretarz komitetu partyjnego w Homlu Drobiński został zwolniony ze stanowiska. Według pogłosek Drobiński jest aresztowany.

Pisarze białoruscy Czarot, Zarecki, Zyłunowicz, Staszewski i wielu innych — wszyscy członkowie związku pisarzy białoruskich zostali ogłoszeni jako wrogowie ludu. Oficjalnych wiadomości o ich aresztowaniu brak.

Ludowy komisarz zdrowia republiki gruzińskiej Mamaładze został zwolniony ze stanowiska bez żadnego nowego przydziału. Jak jest los Mamaładze nie wiadomo.

nie jest to moja wina, jeśli Ty mnie wiodłeś na pokuszenie.

Sądzę, że to jest mniej więcej wszystko, co mam Ci do powiedzenia.

A jednak, chciałabym Cię jeszcze zawiadomić, że wyjeżdżam z Henrykiem. Możesz być zupełnie spokojny, będę z tym niezwykłym młodym człowiekiem napewno szczęśliwa. Ty sam wychwalałeś tak jego walory, że nie mogłam oprzeć się jego natarczywości.

Jeśli o Ciebie chodzi, zrobiłbyś najlepiej teraz, kiedy z Twego majątku prawie nic nie zostało, gdybyś postarał się o jakąś posiadłość w koloniach. Słyszałam, że tam się doskonale płaci. Jeśli zechcesz, potrafisz stworzyć sobie nowe życie.

Jeśli będziesz miał zamiar odjechać, a mam nadzieję, że posłuchasz mojej rady, nie zapomnij uregulować komornego za moje mieszkanie, za elektrykę i gaz, a poza tym rachunków mojej krawczyni, modystki i u szewca! Krótko mówiąc, zrób wszystko, co konieczne, ażebyś mógł opuścić Paryż z podniesioną głową, bez grosza długu, tak, jak przystoi uczciwemu mężczyźnie.

Gdyby to, że Cię opuszczam, sprawiło Ci ból,

w takim razie pracuj wiele, najdroższy, nic tak nie leczy cierpienia, jak praca!

Życzę Ci, żebyś stał się pożytecznym członkiem społeczeństwa i został uleczony ze swoich błędów. Jestem zbyt szlachetna, żeby nie życzyć Ci szczęścia. Czego Ci przede wszystkim brak, to życiowego doświadczenia.

Będę często myślała o pięknych, spędzonych z Tobą godzinach i wszystko Ci wybaczę. Widzisz, że jestem dobra, nieprawdaż, mój drogi?

Jeszcze ostatnia rada! Przepróż się ze swoją rodziną, z którą pokłóciłeś się przed trzema laty, powtarzam raz jeszcze, nie chciałabym Ci nic zarzucać, ale czy to rozumne zrywać wszelkie stosunki z Twoimi rodzicami? Niestety, trudno dzisiaj o respekt ze strony własnych dzieci. Twoja matka zapewne będzie wyrozumiała i przebaczy Ci, tak, jak ja to czynię.

Żegnaj Cię, Najdroższy, życzę Ci wszelkich pomyślności. Kto wie? Może pewnego dnia spotkamy się znowu, kiedy wrócisz z kolonii, jako dojrzały i bogaty mężczyzna!

Twoja mała
sycyla

Pełna tabela loterii

z dnia 24 czerwca

I i II ciagnienie

GŁÓWNE WYGRANE

Staa dzienna wygrana 5000 zł. na nr. 187453
 Zi. 15000 na nr.: 63519
 Zi. 2000 na nr.: 136462
 Zi. 1000 na nr.: 110080 145045 182220
 Zi. 500 na nr.: 53051 128992 170951
 Zi. 400 na nr.: 78420 164330
 Zi. 200 na nr.: 18091 23178 24074 54758
 75960 106343 121122 158859 182278
 Zi. 150 na nr.: 6341 23648 32062 57306 60844
 61952 76821 77659 79760 80772 87100 94780 109025
 130272 136861 140434 141394 147492 150879
 157447 158828 163903 168065 190344

Wygrane po zł 100

27 477 917 1624 777 859 2205 326 3156
 379 525 648 4254 693 820 930 5194 471 721
 6091 108 267 460 933 7363 822 8597 9862
 26.
 11302 12518 13018 141 214 14064 290
 802 15352 16345 17005 18579 19069
 20088 564 712 21006 204 330 931 22819
 53 23635 24078 125 81 25043 426 71
 26139 696 923 90 27053 28461 29262 478
 30509 31758 32062 572 881 33359 28 892
 34078 106 391 428 644 737 35419 525 648
 36170 584 37792
 38244 298 39115 298 422 561 564 40171
 112 41421 677 42224 797 956 43632 697 861
 44084 233 45538 745 806 46015 181 371 441
 740 822 47505 618 48196 626 715 49373
 50129 420 809 882 51047 299 945 52594
 53543 553 54080 407 731 913 55071 55980
 982 92 56066 800 57306 313 357 57596
 58290 59139 416 480
 60205 339 62020 63164 64476 581 763
 822 94 65125 416 549 66295 452 787
 995 67202 982 68026 440 69553 70128 325
 886 73340 569 74580 926 75304 582 889
 76705 77914 78458 79386 611 920
 80632 814 82102 425 774 875 83281
 84044 138 787 807 85495 930 86232 705 41
 87113 258 413 23 719 874 88254 88 433
 544 89439 502
 90360 618 783 91158 968 92219 93026
 969 94252 910 95269 656 843 96007 320
 913 97828 98499 850 935 66 99226 65
 100256 686 971 101025 57 299 634 854
 988 102017 174 371 858 103091 598 921
 104698 105014 449 89 593 106533 855
 107816 61 81 108003 843
 110223 642 111349 659 112023 160 407
 698 764 113.25 62 907
 114313 81 425 115926 116123 611 117288
 118113 519 95 119160 423 695
 120521 875 121687 123088 440 533 684
 124133 970 125299 334 127081 109 235 90
 503 19 128089 160 129227 512 717
 130411 131257 782 825 132050 144 740
 838 934 133085 175 341 530 602 134112
 135309 705 867 69 136550 137753 138227
 139206 417 882
 140532 999 141237 487 673 978 142347
 798 143388 873 144558 145406 68 872 146417
 21 898 147111 437 800 952 148096 499 979
 149223 92 958
 150144 316 895 151020 56 64 324 658
 730 839 993
 152532 640 765 153947 69 155329 156562 909
 157758 840 158828 159208 399 589
 160388 161277 441 162169 163736 164263 352
 165078 295 998 166047 167024 954 168056 366
 170346 473 852 171124 56 557 688 949 172411
 742 953 173191 380 311 520 96 708 810 174110
 396 175092 439 571 97 176144 510 80 630
 177220 78 897 178205
 180312 73 449 759 181216 55 335 688 182821
 51 183049 154 386 778 82 184043 410 185194
 905 186253 849 932 187971 188391 189168 843
 861
 191025 934 192315 523 646 910 193123 286 384
 194587

Wygrane po zł 50

17 349 92 1282 766 2739 3239 445 4680
 883 928 81 5156 57 86 229 497 611 40 864
 6093 954 7053 133 342 764 8529 890 993
 9115 86 734 929
 10016 50 234 511 11403 12359 486 979
 14015 185 253 554 607 861 15082 240 459
 867 16021 15 561 803 17205 870 18071
 94 50 314 19576
 20197 398 779 939 21206 406 607 22128

589 870 986 23757 919 24182 25048 393
 889 26672 27027 187 245 159 11 28495
 29341
 30065 154 275 624 777 31360 32283 605
 819 954 33710 944 34981 35128 359 403
 675 36168 372 585 86 661 82 713 817 37653
 716
 38278 396 669 39452 40148 241 473 498
 641 41232 414 562 834 43754 845 44323 849
 45259 419 575 715 867 47117 172 245 479
 48578 750 906 986 49021 373 409 50129 326
 785 51300 310 676 721 52080 739 53567
 54107 179 148 1-2 206 55059 069 272 371
 376 437 784 56234 549 57407 552 671 932
 58440 679 762 852 943 59738 60705 971
 61826 858 62021 195 509 63193 353 525
 801 970 945 64207 731 904 65218 341 480
 66252 265 351 359 419 452 627 986 67267
 551 727 68504 634 69131 287 385 521 612
 742 70140 359 422 714 717 833 947 961
 71045 72036 275 277 431 894 73008 496 659
 74016 532 717 836 928 941 950 984 75527
 601

76020 131 236 508 83 77329 59 871 78042
 206 317 79029 58 237 945 56 80567 618
 718 72 81286 322 454 58 843 917 82001 276
 411 919 83381 920 84130 81 346 57 504 30
 704 85000 228 333 416 583 683 86146 430
 550 56 872 87124 27 379 858 902 88048
 139 226 84 413 528 89102 543 79
 91063 698 832 82 92140 379 80 769
 871 93182 202 406 74 580 666 892 916
 94903 81 95304 45 461 533 858 96650 811
 97042 717 98274 99129 649
 100282 312 470 101079 340 899 102236
 375 103270 554 629 978 104625 48 105133
 309 682 852 106260 834 967 107493 834
 78 944 108020 99 148 234 576 88 399
 109174 232 72 345 753
 110733 111024 771 936 94 112295 459
 838 998 113024 141 88 636 822 941 69
 114092 241 94 95 115390 459 549 963 116100
 30 773 832 89 117415 531 669 572 118065
 128 225 596 600 755 806 917 119015 401 45
 712

120071 568 92 982 121011 217 587 122032
 325 32 123178 498 593 841 124051 710 887
 125321 26 472 519 767 915 126442 127072
 162 386 832 128393 473 705 51 852 59
 129026 168 82 275 539 619 27
 130086 445 527 131124 411 515 132101
 252 394 870 91 133222 554 639 63 793 94
 869 134263 583 691 135018 499 505 136155
 67 678 764 137141 396 634 138466 139869
 140022 44 266 335 424 98 968 141208 40
 917 152031 258 446 541 143225 428 520 632
 144272 944 145093 385 602 146142 421 535
 678 701 830 949 98 147641 148910 149177
 253 656 745 854

150014 265 749 151156 378 443 611 994
 152280 153036 344 415 718 37 154440 66
 155574 89 658 62 739 156378 715 878 907 22
 157135 268 512 56 606 29 158039 931 40 159877
 160133 53 327 979 161305 9 29 38 502 723
 54 162279 335 53 500 32 783 814 904 163014
 47 620 164918 165032 796 166016 40 167043 256
 362 549 168244 443 760 169133 329 98 458 527
 680 928
 170085 256 236 171066 435 172095 740
 173033 402 631 174025 225 45 71 526 175067
 816 66 176274 391 566 626 816 919 177169
 178532 919 179269 397
 180018 93 415 40 545 764 850 181163 698 702
 182368 436 656 999 183355 654 98 184 460 527
 903 185037 665 726 65 186650 794 187253 338
 746 968 188009 911 189353 468
 190075 190726 191573 621 866 920 192060 126
 88 375 634 895 193060 193072 870 194201 308 576
 713 40 982

Ciągnienie III

Wygrane po zł 100

140 620 795 928 1248 4233 6958 8582
 10137 239 399 12460 712 13580 14747
 934 16566 17398 18414 825 991
 20245 441 21117 23505 25040 26813 28329
 37 29163 436
 30514 31434 32088 798 33557 35175
 36642 37692 708 79 875 38169 660
 40382 42310 43978 44237 852 45527 718
 46060 47205 48415
 50140 209 67 748 895 930 51383 52715
 54115 55678 720 910 56314 57058 719
 58412
 60880 62643 64818 65890 66894 67410
 68511 69122
 71256 73418 682 74144 242 75995 76423
 77664 710 36 78100 305 79617 731

81556 82089 83616 861 85093 85264
 87633 88211 738 49 89620 937
 90620 893 92641 93237 508 94595 95941
 97234 431 98232 478 671 99008
 100964 104651 105458 106042 107171
 267 849 88 108582
 110166 345 112179 114277 621 115007
 287 118207 752 119764 872
 121002 297 122466 526 124674 749 125350
 127827
 150162 131920 132837 133480 134655 938
 135141 356 136890 137686 138704
 141587 701 857 145527 146303 696
 148823
 154044 421 155544 768 156333 697 721
 26 157599 979 158374 97 408 159318 481
 160034 161907 163990 164832 165097 126
 522 166569 167518 991 169785
 170942 59 173462 175440 910 176766 94
 177533 45 178326 179158 287 928
 180867 182646 184319 186241 366
 190466

Wygrane po zł 50

2048 473 3077 420 861 7157 753 953 8073
 256 807 111 511 639
 11044 111 12218 13536 616 37 16619 925
 17619 706 13 18100 298 33 615 817 19538
 835 935
 20068 21423 598 994 22478 655 24916
 25009 553 630 26002 11 175 833 27926
 29032 834
 30255 759 31565 898 42 32654 837 34423
 682 97 35081 999 37633 897 38056 483
 39173 666
 40222 687 41283 737 42310 504 949
 43221 53 346 407 581 44437 45995 46151
 47864 901 48348 415 49141 211 618 47 848
 50513 69 51401 30 52638 54037 568 970
 55073 56136 58208 97 59200 647 999
 60051 246 456 526 896 61614 64797 65082
 751 66667 67638 68095 162 508 759 69008
 107 767
 70244 72547 637 877 73254 74281 899
 953 75339 76389 692 79056 215 260 317
 748

80068 513 81164 591 82417 39 825 83518
 9746 84622 85091 488 87765 851 89024 278
 506 852
 92011 37 266 977 93259 94074 704 83 42
 95465 592 915 96284 335 97061 237 919
 98412 42 596 922 99498
 100314 446 687 815 101207 102612 919
 103233 881 104746 105042 845 106251 366
 97 465 685 107078 518 108638 87
 110263 469 75 529 765 806 111388 916
 86 112283 113001 378 115060 116234 752
 117772 935 59 84 118281 119017 42 352 87
 449 91 816
 120669 927 121681 122041 89 123459
 522 97 124130 201 125165 626 97 126399
 542 127686 128347 63 621 883 129570
 130491 131103 574 620 760 132726 814
 133322 134203 317 135956 137151 251
 138388 411 846 139694 805
 140555 85 930 141075 866 142075 555
 733 143095 156 144594 708 945 146703
 147709 148238 149611 805
 153389 613 772 154119 317 744 155535
 725 55 156143 270 507 57269 810 158201
 3 766 989 159322 511 758 998
 161116 162357 92 545 163401 944 165238
 166495 167108 234 532 770 168199 930
 169032 682 865
 170571 173744 174849 175468 762 176279
 178030 179285
 180411 181030 819 182164 531 883
 183755 186772 957 88 189529
 109575 916 192422 903 193228

Ciągnienie IV

GŁÓWNE WYGRANE

Staa dzienna 20.000 zł. na Nr 60826.
 Zi. 50.000 na Nr 2793.
 Zi. 5.000 na Nr 125558.
 Zi. 2.000 na N-ry: 13656 24258 184620
 Zi. 1.000 na Nr 27798.
 Zi. 500 na N-ry: 841 24342 61899.
 Zi. 400 na N-ry 76061 79251 80500 83637
 102826 116607 132726 155189 170435
 182243.
 Zi. 200 na N-ry: 47481 127557 129268
 174219.
 Zi. 150 na N-ry: 2200 2860 17133 24127
 43198 50125 60545 83826 88942 96383
 104687 104769 109478 116745 121229
 122137 124362 127050 131786 135668
 141113 141754 157957 168677 168084
 168368 173369 177484 188388 188464
 189217 189294 191429

Wygrane po zł 100

986 1353 2200 35 302 3453 4110 538
 5231 468 642 6166 887 7882 9978
 10289 758 910 11054 513 609 819 12398

13551 14106 484 15158 324 16358 942
 17083
 20612 21057 394 23362 65 745 971 26209
 409 27148 610 28079
 30026 162 245 72 452 55 936 31777
 33761 34559 35163 365 436 581 37921
 38958
 41279 412 42181 515 43813 44041 599
 46158 686 47454 735 996 48611 96 49172
 446 611 970
 50349 701 51104 477 52182 488 53063
 410 531 54059 56067 57286 58406 59638
 883

61082 208 999 66030 71 462 67398 68731
 940 69043 77
 70335 519 71159 281 425 72062 257
 73028 910 74014 75108 76317 756 90 882
 78770 79403 700
 80060 81558 83282 785 86020 243 881
 87221 466 88 602 89511
 90481 559 92221 326 818 93133 757 904
 95878 96384 435 97641 98423 99714
 100379 920 102374 711 935 103801
 104516 106120 109075 434 630
 110107 746 958 111244 71 454 867
 112590 113490 114430 595 115158 388 644
 1163

KRAKÓW - WCZORAJ I DZIŚ

Pożar pod Krakowem

Wczoraj w nocy wybuchł pożar we wsi Hoboty pod Krakowem. Spłonął dom kryty słomą, wraz ze stajnią i zabudowaniami gospodarczymi. Szkoda wynosi około 1.500 zł.

ZAMYKAĆ OKNA!

W nocy na 24 bm. nieujęty narazie sprawca przez otwarte okno dostał się do mieszkania Juliana Marcina, przy ulicy Lanckorońskiej 2. skąd skradł na jego szkodę mundur służbowy, zegarek nikielowy i legitymację służbową ogólnej wartości 50 zł.

NIUCZCIWA OBSŁUGACZKA

Klang Helena I. 22 posługaczka (zam ul. Karmelicka 22), zatrzymana została za kradzież biżuterii wartości 400 zł. na szkodę Blimy Weinberg, zam. przy ulicy Bonifraterskiej 1, dokonaną w czasie obsługi. Biżuterię odebrano i zwrócono poszkodowanej.

ROWERZYSTA POTRĄCONY PRZEZ TAKSÓWKĘ

Puzio Marian (lat 18) ślusarz, jadąc rowerem ul. św. Tomasza został potrącony przez dorożkę samochodową prowadzoną przez Solarza Piotra, zam. w Prądniku Białym przy ul. Zielńskiego 7, Puzio wskutek potrącenia upadł na jezdnię doznając zderzenia naskórka na lewej ręce. Rower został uszkodzony. Winę ponosi kierowca samochodu, który jechał nieostrożnie.

Bandy Herman, szofer zam. w Giszkowni pow. Katowice, przejeżdżając samochodem ul. J. Lea w Krakowie, został najechany z boku przez wyjeżdżający z ul. Pawła Popiela samochód Nr. rej. O. 30.235. Skutkiem najechania u samochodu Bandy uszkodzony został przedni wachlarz. Szkoda wynosi około 150 zł. Wypadku w ludziach nie było.

GDY MUZYK SIĘ UPIJE...

Wczoraj około godz. 9-tej Lyczak Stefan, muzykant zam. przy ulicy Przemyskiej 8, będąc w stanie pijanym dostał ataku szału, wybijając w kilku domach przy ulicy Lubomirskich, szyby, w trakcie czego skaleczył sobie prawą rękę. Lyczak został opatrzony na pogotowiu ratunkowym, skąd odszedł do domu.

ROWERY

Wczoraj około godz. 12-tej nieznany sprawca skradł rower męski wartości 100 zł. pozostawiony bez opieki w bramie Izby Handlowej przy ulicy Długiej 2, na szkodę Bluma Abrahama, zam. przy ulicy Starowiślniej 28.

W godzinach wieczornych nieznany sprawca skradł na polach obok ul. Kapelanka, rower męski wart. 120 zł. na szkodę Skoszka Kazimierza, zam. w Krakowie przy ulicy Powiśle 9, w czasie gdy tenże będąc w stanie pijanym zasnął.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Dziś (piątek): „Lato w Nohant“

Jutro: „Jaskółka z wieży Mariackiej“

REPERTUAR KINO I TEATRÓW

ADRIA: „Na straży prawa“ i „Świecznik królewski“.
 APOLLO: „Morokko“ (Marlena Dietrich Gary Cooper)
 ATLANTIC: „Cyrk Barnuma“ (Wallace Beery) i „Dwa dni w raju“ (Bodo, Fertner, Selański).
 BAGAŻELKA: „Gdy miłość budzi się“ (Wallace Beery, Lionel Barrymore).
 DOM ZOLNIERZA: „Sobowtór królewski“.
 PROMIEN: „Mayerling“ (Charles Boyer, Daniele Darrieux)
 STELLA: „Kok 2000“ i „Ręce na stole“
 SZTUKA: Jak się kończy miłość (Paule Wessely)
 UCIECHA: „Daj mi twe serce“ Kay Francis i George Brent.
 WANDA: „Dzieci Ulicy“ (Freddie Bartholomew, Jackie Cooper, Micky Roney.)

Wills-Moody znowu na korcie

Doroczny tenisowy mecz kobiecy Anglia—Ameryka o puchar Wightmana odbędzie się w roku bieżącym w dniach 20 i 21 sierpnia w Forest Hills.

W skład reprezentacji Ameryki wejdą Wills—Moody, Marble, H. Jacobs, Palfrey—Fabyan, Gladman — van Ryn, Babcock, Pederson, May—Bundy i Gracy Wheeler. Z pośród tych tenisistek wyłoniona zostanie właściwa reprezentacja.

Anglia wystąpi w osłabionym składzie, gdyż Dorothy Round zawiadomiła związek angielski, że nie może w roku bieżącym wyjechać do Ameryki.

Znamowymatki zabił szwagra i został zasądzony na 15 lat więzienia

Na polach wsi Klonów w powiecie miechowskim znaleziono leżące na ziemi zwłoki Kaspra Morelowskiego, a obok zwłok kapelusza i kij, zaś pod zwłokami nabój rewolwerowy.

Stwierdzone na miejscu ślady prowadziły od miejsca przestępstwa do domu Marianny Morelowskiej, matki Stanisława Morelowskiego. Przesłuchany w dochodzeniach Jan Oziębło ustalił, że Morelowska przyznała się wobec niego, że żona zamordowanego dała jej 2.000 zł. za zamordowanie jej męża, a ona pieniądze te przyjęła i kazała swemu synowi Stanisławowi zabić Kaspra Morelowskiego. Ten wykonał to w ten sposób, że najpierw uderzył denata w głowę jakimś twardym narzędziem, a następnie oddał do niego 2 strzały rewolwerowe.

Po aresztowaniu Morelowskiego, gdy matka rozmawiała z nim przez okno aresztu w Raclawicach, czynił jej wyrzuty, że przez nią dopuścił się czynu. Wtedy Morelowska odpowiedziała, aby się do niczego nie przyznawał.

Niedługo potem oddała swej córce Julii rewolwer systemu „Nagan“, którym syn dokonał czynu, a Julia Morelowska rewolwer ten ukryła.

Oskarżony Stanisław Morelowski przyznał się do zabójstwa swego stryja śp. Kaspra Morelowskiego, wyjaśniając, że zabił go z rewolweru systemu „Nagan“, dostarczonego mu przez niejakiego Marczyka, kochanka żony denata, który namówił go również do tej zbrodni, przyrzekając mu za wykonanie czynu zapisać 4 morgi gruntu. Skuszony tymi przyrzeczeniami i pod wpływem dostarczonego mu przez Marczyka alkoholu, pozabawił go życia przez oddanie 2 strzałów rewolwerowych. Sąd Okręgowy Karny w Kielcach za powyższy czyn zasądził oskarżonego na 15 lat więzienia.

Na skutek apelacji oskarżonego odbyła się w dniu dzisiejszym rozprawa w Sądzie Apelacyjnym w Krakowie. Trybunałowi przewodniczył wiceprezes dr. Gniewosz, zaś osk. Morelowskiego bronił adw. dr. Pfeffer.

Straszna śmierć 77-letniego staruszka wskutek wypadku tramwajowego w Podgórzu

Ulica Limanowskiego w Podgórzu była dziś o godzinie 9-tej rano widownią straszne go wypadku, który pociągnął za sobą życie ludzkie.

Na przechodzącego ulicą staruszka najechał wóz tramwajowy linii nr. 3, który potrącił go tak fatalnie, że ten upadł na bruk. Tramwaj natychmiast zatrzymano i wezwano lekarza Pogotowia Ratunkowego.

Przybyły na miejsce lekarz stwierdził, że starzec jest w stanie nieprzytomnym, wobec

czego zabrał go do karetki. W drodze do szpitala staruszek zmarł na skutek odniesionych kontuzji. Doznał on bowiem licznych obrażeń na całym ciele. Wobec tego zwłoki przewieziono do Zakładu Medycyny Sądowej.

W toku dochodzeń stwierdzono, że zmarłym był 77-letni Abraham Brühl, zamieszkały na Placu Zgody 1. 5. Wypadek wywołał w całej okolicy wstrząsające wrażenie.

Złe nawyczki

W życiu codziennym spotykamy najrozmaitszych ludzi, widzimy najrozmaitsze złe nawyczki, nalogi, złe przyzwyczajenia.

Jak często np. spotykamy ludzi, którzy zwilżają językiem nie tylko znaczki pocztowe, ale też nagumowaną kopertę. Nie wygląda to zbyt estetycznie i nie smakuje napewno. Ale cóż robić, ludzie są wygodni i nie chce im się sięgnąć do zwilżaczki, która zazwyczaj zresztą usycha z braku wilgoci. Wyobraźmy sobie, że taki esteta wysyła naraz 20 listów. Aż się zimno robi na myśl o tym.

Albo pożyczasz nową, piękną książkę i otrzymujesz ją z powrotem z tłustymi plamami i „oślemi uszami“. Zazwyczaj ludzie, którzy to robią, nie szcżą także swoje własne książki — biblioteka ich też odpowiednio wygląda.

Albo, masz pilną rozmowę telefoniczną i wchodzisz do najbliższej kawiarni. Przed rozmównicą telefoniczną czekają dwie osoby. Czekają i denerwują się, bo jakaś paniusia siedzi tam już 10 minut. A przecież wyraźnie napisane, że rozmowa może trwać trzy minuty. Czekasz wraz z innymi i przechodzi jeszcze pięć minut, zanim paniusia wychodzi. A ty masz pilną sprawę.

Albo, siedzisz w parku na ławce i czytam gazetę. Obok mnie siada jakiś dobrze ubrany pan. Za chwilę już, nie pytając o pozwolenie, przechyla się i czyta ze mną razem. Jeśli mam jeszcze drugą

gazetę i położę ją obok siebie na ławce, to taki pan niewątpliwie mi ją porwie i będzie czytał, a zapyta o pozwolenie dopiero wtedy, kiedy na niego ostro spojrzę.

Do złych nawyczek należy także zrywanie kwiatów w parkach publicznych, ba nawet odłamywanie całych gałęzi z drzew lub krzewów. Taki człowiek nie zdaje sobie z tego sprawy, że zabiera cudzą własność i niszczy przy tym plantacje.

A czy niektóre panie muszą koniecznie różować twarz i malować usta przy stole w kawiarni, restauracji i innych miejscach publicznych. Nie można by było tego zrobić, jeśli to już konieczne, w domu, lub gdzieś na uboczu. Puder może zniszczyć nawet przy stole.

Albo, czy „gentelman“ siedząc przy obiedzie, musi czyścić paznokcie pilnikiem a wyklawaczką zęby lub też swoją bujną fryzurę czesać potężnym grzebieniem i sypać do zupy lupież. Czy chce nam zaostrzyć apetyt.

Niezbyt miły jest mąż, który przyszedł za wieczorem na obiad, wchodzi do kuchni, podnosi pokrywę garnków i wacha wszystkie potrawy, albo też siedząc w pokoju stołowym bębni nerwowo w stół palcami lub chodzi wściekły po pokoju, bo obiad spóźnił się o 10 minut.

Złą nawyczką jest też głośne czytanie napisów w kinie, spóźnianie się do teatru i trzaskanie do tego krzesłem przy siadaniu, wycinanie ilustracji z miesięczników, czy tygodników, które pada kłner w kawiarni, nie zamykanie drzwi i wiele, wiele innych.

A. W.

Czytajcie wydanie wieczorne „Nowego Dziennika.“

Wiadomości sportowe

Start międzynarodowego wyścigu dookoła Polski

Dziś, tj. w piątek o godzinie 13.30 na Dynasach nastąpił start do IV-go Międzynarodowego Wyścigu kolarskiego dookoła Polski. W wyścigu startują 4 ekipy polskie, reprezentacja Węgier, reprezentacja Rumunii oraz kombinowany zespół francusko-włoski.

Węgrzy jadą w składzie Karaki, Gere, Eles i Szaley.

Rumunia wystawiła drużynę w składzie: Marmoreka, Tzapon, Gociman i Niculici.

W skład kombinowanej drużyny wchodzi Francuzi Clemens i Robillard oraz Włosi — Bambagiotti i Tacca.

Skład drużyn polskich:

Polska I — Starzyński, Wasilewski, Kapiak Józef, Kapiak Mieczysław,

Polska II — Michalak, Napierała, Matczak i Ignaciak.

Polska III — Wandor, Moczulski, Urba-

niak, Wiśniewski.

Polska IV — Kołodziejczyk, Jaskólski, Duda i Kluj.

Rumuni wystąpią w koszulkach niebieskich z godłem państwowym i literą „R”, Węgrzy w koszulkach białych w pasy zielono-czerwone. Drużyna kombinowana pojedzie w koszulkach o swoich barwach narodowych. Jeżeli chodzi o drużyny polskie pierwsza drużyna wystąpi w koszulkach biało-czerwonych, druga — w czerwonych z białymi rękawami i kołnierzykami, trzecia — w białych koszulkach w czerwone pasy poprzeczne, a czwarta w białych koszulkach w pasy podłużne. Honorowym starterem wyścigu będzie prezes Z. Z. min. Ulrych. Właściwy start nastąpi za rogatką grójecką, skąd zawodnicy ruszą na trasę pierwszego etapu, prowadzącego z Warszawy do Kielc.

Ostatnia szesnastka w Wimbledonie

W dalszym ciągu rozgrywek w Wimbledonie Henkel pokonał Punceca 6:2, 6:2, 6:1, Austin wyeliminował Bromwitscha 6:2, 4:6, 6:0, 8:6.

Wśród panów rozgrywki doprowadzono już do 1/8 finałów. Do ostatniej szesnastki,

która jeszcze walczy, należą: Cramm, Mako, Crawford, Austin, Shaffi, Lacroix, Stedman, Premn, Parker-Pajkowski, Hare, Henkel, Shayes, Mc. Grath, Hecht i zwycięzcy spotkań Boussus—Budge i Grant—Avery.

Norwegia bije Danię w lekkoatletyce

W Oslo rozegrany został międzypaństwowy mecz lekkoatletyczny pomiędzy reprezentacjami Norwegii i Danii. Drużyna norweska odniosła wyraźne zwycięstwo w stosunku 322,36: 298,45 pkt.

Pierwszego dnia najlepszy wynik uzyskał Norweg Lie na 800 m. — 1:55,2 sek. Inne wyniki:

100 m. Rasmussen (Dania) 11 sek.,
10.000 m. — Rollnes (Norwegia) 32:21,2.
400 m. przez płotki — Hauge (N.) 55,7 sek.
sztafeta szwedzka (Dania) 1:59,
skok w dal Hauglund (Norwegia) 6,94,

skok o tyczce Larsen (D) 4 m.
rzut oszczepem Sunde (N) 63,10.

Drugiego dnia Duńczycy wygrali tylko 400 m. i sztafetę 4×100 m. Techniczne wyniki:

100 m. przez płotki Albrechtsen (N) 15,3,
400 m. Rasmussen (D) 50,2,
1500 m. Lehne (N) 4:03,
5000 m. Rasdal (N) 4:59,4,
sztafeta 4×100 m. (Dania) 43,6,
dysk Serlie (N) 46,65,
skok wzwyż Stai (N) 1,90,
rzut kulą Thoresen (N) 14,36.

Na tydzień Morza

Polska flota wojenna

Marynarze w łodzi podwodnej.

Nieszczerólny wynik Peter Fick'a

Na zawodach pływackich w Waszyngtonie rekordzista świata Peter Fick uzyskał na 100 m sty-

lem dowolnym nieszczerólny wynik 1 min. Na tym samym dystansie dla pań Elisabeth Ryan osiągnęła 1:14,1.

Milionerzy w sporcie

Złoto, które leży w prochu areny

(s) Nikt nie poznałby, że ten olbrzymi murzyn, który pełni teraz służbę portiera w skromnym hotelu na Montparnassie, posiadał niegdyś światową sławę i milionowy majątek. Jest to eks-bokser Jack Johnson, światowy champion ery przedwojennej, który sobie w przeciągu trzech lat „wyboksował” sumę wynoszącą okragło trzy miliony dolarów.

A mimo to zdołał ten ulubieniec amerykańskich entuzjastów boks, stracić swój cały ogromny majątek przez jedną noc nieomal. Jedną nieudaną spekulacją giełdową pochłonęła wszystkie jego ruchome i nieruchome majątki. Przyjaciele i wielbiciele urządzili zbiórkę i wysłali go do Europy, gdzie po różnych próbach, otrzymał wreszcie posadę portiera hotelowego. Stracony majątek Jacka Johnsona nie jest jedynym przykładem niestałości majątków matadorów sportowych, uzyskanych niezwykle szybko i równie szybko straconych.

Całkiem inaczej przedstawia się sprawa bieżącego mistrza świata Gene Tunneya. Dochód meczu Tunneya z Dempseyem w roku 1927 w Filadelfii wynosił fantastyczną sumę blisko trzech milionów dolarów. Jest to rekordowy dochód jakiego nie osiągnęła dotychczas żadna impreza sportowa. A boksujący marynarz, jak nazywano Tunney'a, zbiera skrzętnie dochody i staje się w krótkim czasie milionerem. Ale był ostrożniejszy niż jego koledzy, wiedział kiedy się wycofać ze sportu i żyje z procentów swojej przeogromnej fortuny.

Podobnie postąpił światowy mistrz kolarski Włoch Girardengo. W Ameryce podczas szesniodniowych wyścigów uzyskał nie tylko zwycięską sławę, ale także i wysokie premie. Teraz żyje z renty w swojej ojczyźnie, podobnie jak młodszy kolega jego, Franco Giorgetti, który z majątkiem kilkamilionowym zakończył swoją karierę sportową.

Obok bokserów i kolarzy, przeważnie dzokiej w krótkim stosunkowo czasie uzyskują oszałamiające sumy. Na początku biejącego stulecia zmarł w swojej posiadłości pod Londynem, najstawniejszy dzokiej angielski Fred Archer. Zostawił on swoim spadkobiercom majątek wynoszący pięć milionów złotych, a byłby ten majątek jeszcze znacznie większy, gdyby Archer nie stracił ogromnych sum na spekulacjach giełdowych.

Na pojęcia europejskie jest w ogóle trudna do zrozumienia gra w base-ball — ulubiony sport amerykański, ale trudniej jeszcze zrozumieć, że taka rozgrywka przynosi dochody czterom i pięciocyfrowe. Drużyny sportowe uprawiające base-ball, otrzymują nieraz premie, o jakich my Europejczycy zaledwie śmiemy marzyć. Babe Ruth, słynny amerykański gracz w base-ball, otrzymał przez trzy lata honorarium roczne w kwocie 80.000 dolarów (pensja prezydenta U. S. A. wynosi tylko 75.000 rocznie), w następnych latach „zredukowano” mu pensję na 60.000 dolarów. Był on najlepiej płatnym profesjonalistą naszych czasów.

Ale wszystkie te cyfry zaćmiewa najlepiej zarabiający sportowiec wszystkich czasów i epok rzymski kierowca kwadryg Diokles, który przez ćwierć wieku, za czasów cesarstwa rzymskiego, zwyciężył w 1500 wyścigach i wedle współczesnych źródeł, posiadał majątek, któryby dzisiaj przedstawiał wartość 15 milionów złotych.

Polska przegrywa z Belgią w turnieju szermierczym w Paryżu

Na międzynarodowym wojskowym turnieju szermierczym w Paryżu rozpoczęły się rozgrywki drużynowe. Pierwsze spotkanie pomiędzy Polską a Belgią zakończyło się zwycięstwem drużyny belgijskiej w stosunku 5:4. Z Polaków dwa zwycięstwa uzyskał kpt. Szempliński, a po jednym kpt. Segda i kpt. Suski.

W innych spotkaniach Francja wygrała z Holandią 7:2, a Anglia odniosła zwycięstwo nad Węgrami 5:4.